

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

13 päivänä kesäkuuta 2002

asiassa C-158/00, Luxemburgin suurherttuakunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾*(Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – EMOTR – Varainhoitovuodet 1996–1998 – Peltokasvit – Menettely, jota komission on noudatettava)*

(2002/C 180/06)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-158/00, Luxemburgin suurherttuakunta (asiamiehenään F. Hoffstetter, avustajanaan R. Nothar) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinhään P. Oliver ja G. Berscheid), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa osittain Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 1 päivänä maaliskuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2000/216/EY (EYVL L 67, s. 37) siltä osin kuin siinä jätetään yhteisörahoituksen ulkopuolelle varainhoitovuosien 1996–1998 osalta 56 106 800 Luxemburgin frangin (LUF) suuruinen määrä menoja, jotka Luxemburgin suurherttuakunta on suorittanut peltokasvialalla, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit S. von Bahr (esittelevä tuomari), D. A. O. Edward, A. La Pergola ja M. Wathelet, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 13.6.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 1 päivänä maaliskuuta 2000 tehty komission päätös 2000/216/EY kumotaan siltä osin kuin siinä jätetään yhteisörahoituksen ulkopuolelle Luxemburgin suurherttuakunnan peltokasvialalla ennen 26.5.1996 suorittamat menot.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 176, 24.6.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

6 päivänä kesäkuuta 2002

asiassa C-159/00 (Cour de cassationin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Sapod Audic vastaan Eco-Emballages SA ⁽¹⁾*(Direktiivi 83/189/ETY – Teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettava menettely – Velvollisuus ilmoittaa teknisiä määräyksiä koskevat ehdotukset – Direktiivit 75/442/ETY ja 91/156/ETY – Jätteet – Velvollisuus ilmoittaa aiotuista toimenpiteistä – Pakkausjätteistä huolehtimista koskeva kansallinen lainsäädäntö – Tuottajan tai maahantuojan velvollisuus yksilöidä pakkaukset, jotka hyväksytyt yrityksen on otettava huolehdittavakseen – Hyväksytyt yrityksen velvollisuus vastata siitä, että huolehdittavaksi otetut pakkaukset täyttävät tekniset vaatimukset)*

(2002/C 180/07)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-159/00, jonka Cour de cassation (Ranska) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Sapod Audic ja Eco-Emballages SA ennakkoratkaisun teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/189/ETY (EYVL L 109, s. 8), sellaisena kuin se on muutettuna 22.3.1988 annetulla neuvoston direktiivillä 88/182/ETY (EYVL L 81, s. 75), 1 ja 10 artiklan, jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 18.3.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY (EYVL L 78, s. 32), 3 artiklan 2 kohdan sekä EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 28 artikla) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit S. von Bahr ja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 6.6.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Jätteistä huolehtimisesta ja materiaalien talteenotosta 15.7.1975 annetun lain nro 75–633 soveltamisesta pakkausjätteisiin annetun asetuksen nro 92–377 4 §:n 2 momentin kaltaista kansallista säännöstä voidaan pitää teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetussa neuvoston direktiivissä 83/189/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 22.3.1988 annetulla neuvoston direktiivillä 88/182/ETY, tarkoitettuna teknisenä määräyksenä vain silloin, kun kansallinen tuomioistuin katsoo, että sitä on tulkittava niin, että se sisältää merkitsemistä tai selostetta koskevan velvoitteen.

- 2) Direktiivin 83/189/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 88/182/ETY, 10 artiklaa on tulkittava siten, että jos asetuksen nro 92–377 4 §:n 2 momentin kaltaisen kansallisen säännöksen on katsottava sisältävän merkitsemistä tai selostetta koskevan velvoitteen, tätä säännöstä ei ole vapautettu direktiivin 83/189/ETY 8 artiklassa asetetusta tiedoksiantovelvollisuudesta.
- 3) Yksityinen voi vedota siihen, että tämän direktiivin 8 artiklan mukainen ilmoitus asetuksen nro 92–377 4 §:n 2 momentin kaltaisesta kansallisesta säännöksestä on laiminlyöty, silloin kun viimeksi mainittua säännöstä on tulkittava siten, että se sisältää merkitsemistä tai selostetta koskevan velvoitteen. Kansallisen tuomioistuimen on siis kieltäydyttävä soveltamasta tätä säännöstä, kun pidetään mielessä, että kysymys siitä, mitä päätelmiä siitä, että mainittua kansallista säännöstä ei sovelleta, on tehtävä sovellettavassa kansallisessa oikeudessa säädetyn seuraamuksen laajuudesta, kuten asianosaisten välisen sopimuksen pätemättömyys tai soveltamatta jättäminen, on kansallisen oikeuden alaan kuuluva kysymys. Tämä päätelmä edellyttää kuitenkin, että sovellettavat kansallisen oikeuden säännöt eivät ole epäedullisempia kuin ne, jotka koskevat samankaltaisia jäsenvaltion sisäiseen oikeuteen perustuvia vaatimuksia, eikä niillä saa tehdä yhteisön oikeusjärjestyksessä tunnustettujen oikeuksien käyttämistä käytännössä mahdottomaksi.
- 4) Tilanteessa, jossa direktiiviä 83/189/ETY ei sovelleta asetuksen nro 92–377 säännöksiin, kyseisen jäsenvaltion on jättestä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun direktiivin 75/442/ETY 3 artiklan 2 kohdan nojalla ilmoitettava komissiolle tällaisia kansallisia säännöksiä koskevat ehdotukset.
- 5) Direktiivin 75/442/ETY 3 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että sillä ei anneta yksityisille oikeutta, johon he voisivat vedota kansallisissa tuomioistuimissa tämän säännöksen alaan kuuluvan kansallisen säännösten kumoamiseksi tai soveltamatta jättämiseksi sillä perusteella, että tämä säännöstö on annettu ilman, että siitä olisi ennakolta ilmoitettu komissiolle.
- 6) Asetuksen nro 92–377 4 §:n 2 momentin kaltaista kansallista säännöstä voidaan pitää myyntijärjestelynä tilanteessa, jossa kansallinen tuomioistuin tulkitsee sen niin, että se ei sisällä merkitsemistä tai selostetta koskevaa velvoitetta, vaan siinä asetetaan vain yleinen velvoite yksilöidä pakkaukset, joista huolehtimisen yksityinen yritys ottaa tehtäväkseen. Kansallisen tuomioistuimen on tutkittava, täytyvätkö yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaiset edellytykset, joiden nojalla voidaan katsoa, että tällainen velvoite ei kuulu perustamissopimuksen 30 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 28 artikla) soveltamisalaan, eli että kyseistä säännöstä sovelletaan kaikkiin kyseisen jäsenvaltion alueella toimiviin toimijoihin ja että sillä on oikeudellisesti ja tosiasiallisesti sama vaikutus sekä kotimaisten tuotteiden että muista jäsenvaltioista maahan tuotujen tuotteiden markkinointiin.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

25 päivänä huhtikuuta 2002

asiassa C-183/00 (Juzgado de Primera Instancia e Instrucción N:o 5 de Oviedon esittämä ennakkoratkaisupyyntö),
María Victoria González Sánchez vastaan Medicina Asturiana SA⁽¹⁾

(Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Direktiivi 85/374/ETY – Tuotevastuu – Suhde muihin vastuujärjestelmiin)

(2002/C 180/08)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-183/00, jonka Juzgado de Primera Instancia e Instrucción N:o 5 de Oviedo (Espanja) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa María Victoria González Sánchez ja Medicina Asturiana SA ennakkoratkaisun tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY (EYVL L 210, s. 29) 13 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit S. von Bahr ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 25.4.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY 13 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltion lainsäädännössä annettua oikeutta saada korvausta turvallisuudeltaan puutteellisen tuotteen aiheuttamasta vahingosta sellaisen yleisen vastuujärjestelmän nojalla, jolla on sama perusta kuin direktiivillä käyttöön otetulla järjestelmällä, voidaan rajoittaa, kun jäsenvaltio saattaa direktiivin osaksi kansallista oikeusjärjestyttään.

⁽¹⁾ EYVL C 176, 24.6.2000.

⁽¹⁾ EYVL C 192, 8.7.2000.